

stelling, dat bij de vogelvangst wel eens een bevolking van een bepaald gebied in zijn geheel kan worden getroffen. De voedselresten in de omgeving van een haviksnest aangetroffen bleken afkomstig te zijn van 7 konijnen, 1 eekhoorn, 1 fazant, 1 patrijs, 15 duiven, 1 kauw en 1 groote lijster. Alweer het gewone verschijnsel: de roofvogel neemt wat het makkelijkst te krijgen en het overvloedigst voorhanden is. T.

Mellum. — Tusschen de Jahde-bocht en den mond van den Weser ligt het schiereiland Butjadingen. Daarvoor steekt in de Noordzee een groot Wad uit en op dat Wad ligt het eilandje Mellum. Het herinnert in zijn bouw aan Griend en aan de Noordwestplaat. Aan den Noordwestkant heeft het schelpenstrand en lage duintjes, naar het Zuidoosten loopt het uit in een slibplaat, begroeid met Lamsooren, Engelsch gras, Zulte, Zeekraal. Het eigenlijke eiland boven den gemiddelden hoogwaterstand is 20 H.A. groot en nu vijftig jaar oud. Sedert ongeveer twintig jaar is het een beschermde vogelbroedplaats.

Van 13 Mei 1926 tot 3 September 1926 heeft Helge W. Culemann op dat eilandje vertoefd en er zich bezig gehouden met vogelkundige waarnemingen, waarvan hij in het Journal für Ornithologie van Oktober 1928 een uitvoerig verslag geeft. Er broedden in dat jaar $\pm$ 3200 paren en wel $\pm$ 1500 paar Zilvermeeuwen, 8 paar Stormmeeuwen, 46 paar Dwergsterntjes, 1 paar Noorsche Sterns, 1600 paar Vischdiefjes, 130 paar Groote Sterns, 23 paar Scholeksters, 1 paar Strandpleviertjes, 7 paar Tureluurs, 4 paar Bergeenden, 8 paar Akkerleeuwerikken, 1 paar Graspiepers.

Daar er zich onder de zilvermeeuwen verscheidene nestroovers bevonden, zoodat de andere vogels met ondergang werden bedreigd, besloot men het aantal der zilvermeeuwen te beperken door het wegnemen der eieren, zoodat er dat jaar slechts 320 jongen zijn uitgebroed. De van hun eieren beroofde meeuwen bleven om en bij Mellum rondzwerven en richtten nog veel schade aan. Zoodra de sterntjeskolonies maar talrijk genoeg zijn, kunnen zij de zilvermeeuwen weren. De scholekster is zelfs bij klein aantal mans genoeg. Door de vogels met kleuren te merken, kon Culemann vaststellen, dat in een kolonie elke oude vogel zijn nest en ook zijn jongen van de andere kan onderscheiden. De vogels toonden een afkeer van de roode kleur. Een met rood gemerkte zilvermeeuw werd door zijn soortgenooten verjaagd en mishandeld. Gekleurde vischdiefjes hadden geen last van anderen.

De vogels houden van de plek, waar ze voedsel zoeken naar het nest een vasten weg. Culemann ving van die vogels en bracht ze langs ongewonen weg op een ongewone plaats en nu konden de vogels hun nestplaats niet terugvinden. Dit geeft weer te denken omtrent het orienteringsvermogen van de vogels.

In den trektijd plaatste Culemann struikgewas in de duinstreek en bracht daar vang-fuiken in aan. Daarin ving hij over de duizend vogels, die na geringd te zijn weer werden losgelaten. Het waren vooral roodstaartjes, roodborstjes, fitisjes, zanglijsters, grasmusschen, schildvinken, vliegenvangers, rietgorzen, piepers, blauwborstjes, tjiftjafs en spotvogeltjes, kwikstaartjes, later veel spreeuwen en leeuwerikken. Langs het water vertoonden zich talrijke wulpen, rosse grutto's en verschillende soorten van plevieren en strandloopers, ook reigers, een enkele lepelaar, slechtvalken, buizerd, wespandief, havik, boomvalk. Om vliegen te vangen beklauterde een boomkruipertje het steile duin, als of het een boomstam was. De meeste trekkende zangvogels schenen zich slechts één dag op het eiland op te houden, andere bleven langer, met name vinken en keepen. Dit stemt overeen met wat Ticehurst twintig jaar geleden bij ons op de Eendrachtswelders waarnam.

Dit is, meen ik, de eerste maal dat een natuurmonument gedurende een lange periode stelselmatig is onderzocht. De waarnemingen vormen een zeer goede aanvulling voor wat van Helgoland bekend is. Een dergelijke studie voor een of meer van onze eigen Noord-zee-eilanden of eilandjes zou ook zeer welkom zijn. De vogellijst voor Texel van nu zou heel wat verschillen aantoonen met die van vijftientwintig jaar geleden. T.

Vogelmoord in België. — Wij ontvingen van Dr. Derscheid een mededeeling over de vogelverdelgung in België. De Belgische vogelbeschermers hadden daarover op het Congres in Genève een boekje open gedaan en o.a. beweerd dat er jaarlijks twintig miljoen zangvogels in het kleine koninkrijkje zouden worden gedood. De ervaring heeft geleerd dat

men met zulke getallen heel voorzichtig moet zijn. Daarom heeft Derscheid de zaak eens ter dege onderzocht en hij komt tot een totaal van tusschen twee en drie millioen, een getal, dat toch ook wel ernstig te denken geeft.

In België worden zangvogels niet alleen gevangen voor de kooi maar ook voor consumptie en dat zijn dan vooral lijsters, spreeuwen, leeuweriken en piepers. Derscheid stelde een onderzoek in bij de vogelhandelaars te Brussel en kon daar bij de handelsverenigingen (corporations) betrouwbare gegevens putten uit de boeken. Het bleek dat één zoo'n corporatie in 1927—1928 verhandelde 1964 groote lijsters, 4681 merels, 65852 andere lijsters, 38657 spreeuwen, 63989 leeuweriken, 16225 piepers en 206168 andere kleine zangvogels, meest musschen, vinken, kneutjes, groenvinken, geelgorzen en ortolanen. Voor het seizoen 1928—1927 zijn die getallen respectievelijk 2348; 5018; 64734; 38119; 95953; 20613 en 288947, dus een heel stuk hooger.

Er zijn in Brussel vier van die corporations en al voortrekenende komt Derscheid dan voor heel België tot onderstaand lijstje.

Groote lijsters . . .	12000
Merels	30000
Andere lijsters . . .	400000
Leeuweriken	350000—550000
Piepers	120000
Zaadtertjes	1250000—1500000
Spreeuwen	225000

2387000—2837000

Derscheid maakt de troostrijke opmerking dat de lijsters, spreeuwen en leeuweriken onder zulk een slachting toch niet veel te lijden schijnen te hebben, daar hun aantal overal toch nog toeneemt. Hij komt krachtig op tegen het vangen van piepers, dat in strijd is met de door België in 1902 geteekende conventie van Parijs.

Het strikken van lijsters is in België een oud gebruik en Derscheid vreest dat een verbod veel ontevredenheid zou verwekken. We zouden kunnen opmerken, dat bij ons het staken van de lijstervangst slechts een geringe ontevredenheid heeft veroorzaakt van korten duur. Juist als wij indertijd vindt hij het een groot nadeel, dat bij het lijsterstrikken ook veel nachtegalen, roodborstjes, tuinfluiters, zwartkopjes om het leven komen.

Het houden van vogels in kooien vindt hij op ethische, wetenschappelijke en protectionistische gronden verdedigbaar. T.

Hop, gezien in de duinen nabij Heemstede. — In de duinen van de Amsterdamsche waterleiding, tusschen Zandvoort en Heemstede zag ik Zaterdagmiddag een „Hop” (13 April 1929). Voor het eerst zag ik de heerlijk mooie vogel in de vrije natuur.

Op een afstand van ± 20 meter ontdekte ik de overblijfsels van een bonte kraai waarop een typisch bruin met licht gevlekt diertje in de weer was. Ik dook neer achter een boschje duindoorns en stelde mijn prisma op de bewuste plek. De eerste indruk, die ik kreeg was een wezel. Maar toen ik naderbij kroop zag ik . . . een hop. Hij stond eerst in het verlengde naar mij gekeerd, maar toen verdraaide hij zich wat, zoodat ik de fijne kleuren prachtig kon waarnemen. Hij genoot van de vette maden enz. in het kadaver en bij elke pik, die hij deed, ging zijn geelbruine, wit met zwarte kuif op en neer. Helaas kwam er een luidruchtig gezelschap voorbij, waardoor hij op de vlucht ging.

Ik oogde hem door de kijker na. Uit de verte hoorde ik hem schel, niet onwelluidend „joek, joek, Hoek” roepen. Het gelukte mij niet hem weer te zien. W. FERWERDA.

Wintervogels in Maart en April. — De N. J. N.-afdeeling Philanthus zag op een excursie naar 't strand op 3 Maart 1929 bij de Pieren van IJmuiden groote troepen toppereenden (♂♂ in prachtkleed); brilduikers, enkele ♂♂ van middelste zaagbek en bruine zeeëend (met zekerheid te kennen aan kraal-roode snavel en pooten en witte spiegel. De bruine zeeëend dook telkens een krab uit de diepte op, maar werd bij het verorberen voortdurend gemolesteerd door een troepje meeuwen, welke hij duikende trachtte te ontwijken.

28 April troffen wij bij schitterend voorjaarsweer aan de Zuiderzeekust en de dijk-